

Tria estimar, tria comunitat

| Memòria 2025

Edita: Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat
C/ d'Armenteres, 35
08980 Sant Feliu de Llobregat
Tel. 93 652 57 70
info@caritassantfeliu.cat
NIF R0801973I

Redacció: Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Coordinació: Vinyet Duran i Ferrer

Maquetació: Contrast Comunicació

Disseny: Maurici Montagut

Fotografies: Arxiu Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat i Càritas Catalunya

01. Índex	1
02. Comencem amb una història	2-3
03. Salutació del Bisbe	4-5
04. Organització i governança	6
05. On som: territori	7
06. Salutació del Director	8-9
07. Tenir drets	10-11
08. Tenir llar	12-13
09. Tenir futur	14-15
10. Tenir comunitat	16-17
11. Dades clau diòcesi 2025	18-19
12. Anàlisi de la realitat	20-21
13. Projectes destacats	22-23
14. Compromís que transforma	24-25
15. Recursos aplicats	26
16. Recursos obtinguts	27
17. Brins d'Oportunitats	28-29
18. Gràcies	30-31
19. Què pots fer tu?	32

Comencem amb una història

El camí de tornar a començar

Quan la Bouchra va arribar a Càritas, el 2021, feia dos anys que vivia a Catalunya amb la seva filla Alae. Havia deixat enrere el Marroc i una història marcada per la dificultat. Aquí buscava una oportunitat per començar de nou i oferir una vida digna a la seva filla.

Vivien en un pis ocupat a Sant Boi de Llobregat. Sense ingressos estables ni documentació, no podia accedir a cap altra alternativa. Li quedava encara un temps per poder iniciar els tràmits de regularització. Amb una ordre de desnonament pendent, la inseguretat ho omplia tot.

Començar de nou no és fàcil quan tot és provisional. Sense documentació, moltes portes es mantenen tancades: la feina, l'habitatge, els drets més bàsics.

La vida queda atrapada en una espera constant. I amb l'espera arriben el cansament, la por i la soledat. Però hi havia un motiu per continuar: la seva filla.

A Càritas, la Bouchra hi va trobar molt més que ajuda puntual. Hi va trobar escolta, acollida i persones disposades a caminar al seu costat.

Aquell mateix any, però, la vida va tornar a colpejar amb força. A la seva filla, l'Alae, li van detectar un tumor cerebral. La van operar, però no li van poder extreure completament. Van començar mesos de tractaments, hospitals i incertesa. Era una època de por, de no saber com aniria tot. Tot quedava en suspens.

A finals de 2022, la Bouchra i l'Alae van poder accedir a la Llar Sant Llorenç, l'habitatge compartit per a mares de Càritas a Sant Feliu de Llobregat. Allà van trobar un espai segur, a prop de l'hospital, des d'on poder sostenir aquell moment tan difícil.

Quan la situació de salut de l'Alae va començar a estabilitzar-se i va poder tornar a l'escola, la Bouchra va reprendre el seu procés. Va iniciar l'aula oberta d'inserció laboral, va començar a aprendre l'idioma i es va formar en neteja a través de Càritas.

Més endavant, va poder fer un pas clau: incorporar-se a Brins d'Oportunitats, l'empresa d'inserció de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat. Això li va permetre adquirir experiència laboral i avançar en el seu procés d'autonomia. Paral·lelament, el 2023 va aconseguir regularitzar la seva situació administra-

tiva a través de l'arrelament i obtenir el NIE.

La seva filla també va poder regularitzar la seva situació més endavant per reagrupació familiar i va rebre suport al reforç educatiu de Càritas, que la va ajudar a posar-se al dia.

Cap a mitjans del 2024, la Bouchra i la seva filla es van traslladar a un pis social de Càritas a Vilanova i la Geltrú. Per primera vegada en molt de temps, tenien una llar on viure amb estabilitat.

Al llarg d'aquest procés, la Bouchra també va rebre suport psicològic. Perquè hi ha ferides que no es veuen, però que també necessiten temps, escolta i cura.

Avui, anys després d'aquell primer contacte, la situació és diferent. La Bouchra continua vinculada al programa d'inserció laboral, participa en activitats del barri on viu, fa cursos de català i ha construït noves relaci-

ons al municipi. La seva filla continua vinculada al reforç educatiu i es recupera favorablement de la malaltia, amb seguiments mèdics periòdics.

Càritas continua present a la seva vida, amb suport emocional, social i laboral.

No tot està resolt. Però avui hi ha més estabilitat. Més calma. Més futur.

La seva història no és única. I això és el que més ens hauria d'interpel·lar. Darrere de moltes de les persones que arriben a Càritas hi ha trajectòries marcades per la precarietat, la irregularitat administrativa i la dificultat de construir una vida digna.

Però aquesta història parla també d'allò que passa quan algú troba una mà estesa. Quan deixa de sentir-se sol. Quan, a poc a poc, recupera la possibilitat de tornar a començar.

“A Càritas he trobat família, persones que m'han sostingut en els moments més difícils. Ara em sento més tranquil·la i esperançada”, explica la Bouchra.

Acompanyar és sostenir la vida mentre torna a obrir-se camí.

I és precisament d'això del que parla aquesta memòria que tens a les mans. No només de dades, sinó de les persones que hi ha darrere cada dada. De fragilitats compartides, però també de comunitats que sostenen. I de la necessitat de continuar construint una societat que no deixi ningú enrere.

Salutació del Bisbe

Tria estimar, tria comunitat

Aquest lema de Càritas per al diumenge de Corpus 2026 ens dona la clau per llegir i agrair la Memòria 2025. L'eucaristia és presència real que transforma: «transforma el pa en si mateix, per a transformar-nos en Ell», i ens fa Cos de Crist enviat “als carrers”, al cor de tothom, perquè la taula celebrada esdevingui taula compartida i la comunió rebuda aixequi vides.

A la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, Càritas és evangeli en acció. La caritat organitzada eclesialment neix de la mística cristiana i prolonga el que celebrem a cada eucaristia. Posem al centre al Crist i la dignitat de les persones, la cultura de la vida i el bé comú com a expressió de la misericòrdia. Càritas escolta, orienta i acompanya processos, mentre sensibilitza i denuncia les causes de la pobresa. Acompanyem perquè creiem en el Déu de Jesús que ens ensenya que ningú no és només el seu problema, sinó una història oberta. Per això mirem amb el cor i evitem la indiferència, els prejudicis i la ideologització davant dels desafiaments de les persones empobrides. Oferim un model d'acollida integral que esdevé camí de reconstrucció.

La Fundació FOESSA ens ajuda a posar nom als desafiaments de la realitat. A Catalunya, l'exclusió social arriba a 1.351.000 persones (17% de la població) i, al costat d'aquesta realitat, una de cada tres persones viu en integració precària, amb risc de caure en exclusió davant qualsevol sotragada. L'habitatge s'ha convertit en el principal factor d'exclusió: 568.000 llars pateixen

precarietat residencial; un 13,3% cau en pobresa severa després de pagar les despeses d'habitatge; un 12,6% viu en amuntegament greu i un 6,3% en tinença en precari, amb por de perdre la llar en qualsevol moment. I el treball, que hauria de protegir, ja no ho fa: la precarietat laboral afecta 1,4 milions de persones (38% de la població ocupada) i el 55,4% de les persones en exclusió viuen en llars on la persona sustentadora principal treballa. FOESSA també alerta que el trencament dels vincles multiplica el sofriment: l'aïllament social en exclusió severa s'ha quadruplicat del 4% al 16%. Aquestes dades no són números freds: són rostre, història, família.

Per això aquesta Memòria vol ser una crida a mirar als empobrits com ho feia Jesucrist i ho han fet tots els homes i dones sants, amb el cor, sense prejudicis, ni ideologització política. Davant de la pobresa com a fenomen social fill de la desigualtat, volem enfortir respostes comunitàries, coordinades i transformadores. La nostra caritat no pot ser improvisada ni solitària: ha de ser organitzada, perseverant i arrelada en la comunitat cristiana. Cada parròquia o unitat pastoral del futur és i ha de ser protagonista i corresponsable de la cura dels més vulnerables. Llegint creientment la realitat us convido a comprometre'ns a sumar aliances entre espiritualitat i acció, entre nosaltres i amb el teixit social i les institucions perquè la fraternitat tingui estructura i cos.

Amb aquest horitzó, presentem l'acció de Càritas 2025 a partir de quatre mirades que s'entrellacen i actualitzen les obres de misericòrdia als nostres dies:

Tenir drets: perquè cap persona quedi fora de l'accés a serveis, de la protecció jurídica i de l'acollida digna, especialment en els camins de la mobilitat humana.

Tenir llar: perquè la llar no és un luxe, sinó un dret que permet recomençar. Acompanyar situacions d'habitatge insegur, d'amuntegament, de sensellarisme i d'emergència residencial és defensar vida concreta.

Tenir futur: perquè infants, famílies i persones en recerca de feina necessiten oportunitats reals, formació i inserció laboral amb dignitat. Si treballar ja no protegeix, calen itineraris que tornin a obrir camins.

Tenir comunitat: perquè el gran antídoto contra la soledat és el vincle. El voluntariat, les parròquies i el treball en xarxa fan possible que la caritat sigui més que un gest: sigui una cultura.

“
Quan es vulnera la dignitat d'una persona, es posa en qüestió tota la societat.
”

Agraeixo de cor el compromís de tants voluntaris, professionals, comunitats i donants.

Aquesta Memòria ens convida a **triar estimar, triar comunitat**, i concretar-ho en gestos, temps, recursos i presència. Que el Senyor faci fecunda aquesta caritat que neix de l'Eucaristia i torna a ella, i que la nostra diòcesi sigui cada vegada més una casa on tothom se senti a casa seva.

+Fra Xabier Gòmez
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Organització i governança

CONSELL
Càritas Diocesana

COMITÈ DE DIRECCIÓ

Yolanda Ruiz

Atenció a les persones

Mireia Casanovas

Desenvolupament institucional

Francesc Arnan

Administració i economia

DIRECTOR

Ramon E. Carbonell

SECRETÀRIA GENERAL

Conxa Marqués

PRESIDENT

Fra Xabier Gòmez, Bisbe

DELEGAT EPISCOPAL

Mn. Ramon M. Bosch

CONSELL

Mn. Ramon M. Bosch

Ramon E. Carbonell

Conxa Marqués

Ana M. Rubio

Jaume Luján

Mei Cerdà

Joan Moreno

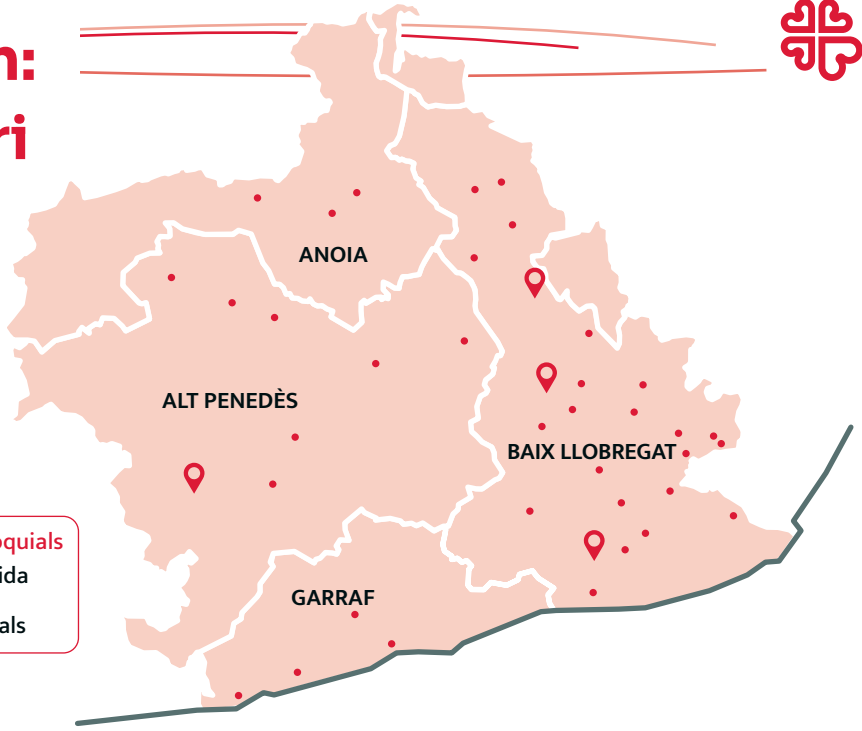
Maria Mestres

Antoni Marrugat

Yolanda Ruiz

On som: territori

34 Càritas parroquials
32 punts d'acollida
📍 Seus territorials

Càritas parroquials

- Abrera
- Begues
- Capellades
- Castelldefels
- Cervelló
- Corbera de Llobregat
- Cubelles
- Esparreguera
- Gelida
- La Granada
- La Palma de Cervelló
- Martorell
- Olesa de Montserrat
- Piera / Els Hostalets de Pierola
- 📍 Sant Andreu de la Barca
- Sant Joan Despí
- Sant Just Desvern
- Sant Pere de Ribes
- Sant Pere de Riudebitlles
- Sant Quintí de Mediona
- Sant Sadurní d'Anoia
- Sitges
- Torrelles de Llobregat
- Vallirana

Càritas interparroquials

- El Prat de Llobregat
- Esplugues de Llobregat
- Gavà
- Molins de Rei
- 📍 Sant Feliu de Llobregat
- Sant Vicenç dels Horts
- 📍 Viladecans i Sant Climent
- 📍 Vilafranca del Penedès
- Vilanova i la Geltrú

Càritas arxiprestal

- Sant Boi de Llobregat

Salutació del Director

Cada dia té el seu afany...

Possiblement no tothom coneix que aquesta frase feta prové de la cita de Mateu 6, 34 “*No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja es preocuparà d’ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.*”

És ben cert que cal tenir la mirada posada ens els esculls del dia a dia i confiar en la providència de Déu. A Càritas en fem experiència molt sovint. I hi creiem! Això però, no ens conforma o resigna a creure que el que ha d’esdevenir demà no està a les nostres mans. Al contrari. Sabem ben bé que fent el que fem cada dia i des d’aquesta certesa que Déu hi posa de la seva part a través nostre, fem possible que demà passin coses significatives. I aquí si que ens reconfortem en l’alegria de veure i viure que tot plegat té sentit per tantes persones.

Veieu sinó tot el que hem pogut fer durant el 2025 en els fulls de la memòria que teniu a les mans, gràcies a tantes persones, comunitats i institucions que han estat amb nosaltres. Junts hem triat estar al servei de la caritat, al servei de l’Amor Gran a germans i germanes, veïns i veïnes nostres, que s’han trobat en un mal pas. I alhora hem estat testimonis de fets, esdeveniments, de signes que han esdevingut part de la història que també fa possible i explica Càritas. En cito alguns.

El mes d’abril moria el **Papa Francesc**. Va ser i serà per sempre llum pel camí de trobada amb els que queden als marges. Va ser imatge i sobretot veu dels petits, de les víctimes de molts

pecats de la manera de viure del món present. Càritas era estimada per Francesc: “*Una Església sense la caritat no existeix. Càritas és l’amor de la Mare Església, que s’apropa, acaricia i estima.*” L’Esperit va portar a **Lleó XIV**, amb un altre estil però amb una energia que ha demostrat sorgir de la mateixa fe que Francesc: l’Església ha de situar els pobres com a protagonistes de la seva preferència. Això a Càritas ens fa sentir en el camí cert de l’Evangeli.

“
Donem un sostre real
i oportunitats de projecte
de vida a les persones
acompanyades.
”

A un altre nivell, i precisament impulsats per aquest amor preferent a les persones vulnerables o excloses, durant el 2025 hem concretat accions que beuen d’aquest coneixement de les causes de la pobresa de les que som testimonis, per explicar-les, commoure i transformar el món en el que vivim. El sensellarisme n’ha estat un eix principal.

Començàvem l'any presentant el documental “13 veus. Una realitat: el sensellarisme”. És un magnífic treball del voluntariat jove de Càritas a Catalunya, que dona veu a persones acompanyades que estaven o havien estat en situació de carrer, en habitatge precari, ocupat o massificat, en condicions d'habitabilitat inadmissibles. Aquesta problemàtica i les seves conseqüències va entrar el mes de febrer a debat al Parlament de Catalunya, amb l'inici del tràmit d'aprovació de la proposta de llei d'erradicació del sensellarisme que cinc entitats de l'església, entre elles Càritas, havia impulsat des del 2022.

A nivell diocesà, el maig de 2025 vam reformular el projecte d'atenció al sensellarisme que teníem a Vilafranca del Penedès. Vam deixar enrere un model centrat principalment en l'acollida temporal —amb poques possibilitats de desenvolupar processos reals d'acompanyament— per impulsar un nou projecte mixt: l'Espai Abraham. Aquest nou model està permetent oferir no només un sostre, sinó també acompanyament, estabilitat i oportunitats perquè les persones puguin reconstruir el seu projecte de vida.

També al maig vam viure un altre signe concret de compromís de l'Església amb les persones més vulnerables: la cessió a Càritas de la Llar Sant Pau, un habitatge familiar de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat. Amb aquesta nova incorporació, vam tancar el 2025 amb 9 immobles cedits per parròquies de la diòcesi, on hem pogut acollir 54 persones, una vintena de les quals eren menors d'edat.

I també han passat moltes d'altres coses en

Ramon E. Carbonell Pujol
Director

aquest any del que ara fem memòria: la presentació del IX Informe FOESSA de Càritas a l'estat i a Catalunya, l'haver fet front a una vulneració clara del dret a l'aigua en un municipi de la nostra diòcesi, el seguir insistint perquè la iniciativa legislativa popular (ILP) per la regularització de persones en situació irregular es materialitzés...

Tot plegat més enllà de l'afany propi de cada dia en el que viuen masses persones o amb el neguit que sempre ens acompanya, però que amb esperança, fan ben cert allò que Déu proveirà!

Tenir drets

Acollida, regularització, mobilitat humana i accés a serveis

Tenir drets no sempre vol dir poder exercir-los. Aquesta és una de les fractures més profundes de la nostra societat.

A Catalunya, l'exclusió social creix en silenci, i cada cop més persones viuen en una situació de fragilitat constant. També al nostre territori ho veiem clar: **el 29% de les persones ateses aquest any han vingut per primera vegada a Càritas**. La vulnerabilitat s'estén i arriba a perfils cada cop més diversos.

En aquest context, **l'acollida és la porta d'entrada als drets**: el primer espai on una persona deixa de ser invisible i pot començar a reconstruir el seu camí.

Una acollida que sosté i orienta

A Càritas entenem l'acollida com un **procés d'acompanyament centrat en la persona**, amb una mirada integral, digna i comunitària. No es tracta només d'atendre necessitats, sinó de **reconèixer la dignitat, generar vincle i obrir camins d'esperança**.

Aquestes ajudes sovint eviten que una situació precària esdevingui exclusió severa. Però també evidencien una realitat: moltes persones arriben a Càritas perquè **els drets bàsics no estan garantits**.

7.449 persones

Han rebut ajuda per cobrir necessitats bàsiques

424.222,05 €

en ajudes econòmiques directes o indirectes, que han beneficiat 3.297 persones

Un dels reptes és **esdevenir comunitats acollidores**, on les persones no només siguin ateses materialment, sinó també escoltades i reconegudes. Perquè tots necessitem formar part i trobar un lloc on la vida sigui acollida.

40%

persones que no disposen d'una llar digna o viuen en habitatges inadequats o insegurs

15%

persones ateses afectades pel relloguer

40%

de llars amb menors a càrrec (1.725 llars)

Quan els drets no estan garantits

La pobresa té rostre de família, especialment d'infants. A més, les dones són majoria (**57%**), fet que evidencia el component de gènere de la vulnerabilitat.

Quan els drets depenen de la situació administrativa

L'accés als drets no és igual per a tothom.

El 19% de les persones ateses es troben en situació administrativa irregular, una condició que limita greument l'accés a drets bàsics com la feina, l'habitatge o la protecció social.

Per a moltes persones migrades, començar de zero implica fer-ho amb obstacles constants:

- dificultats per empadronar-se
- processos de regularització llargs i incerts
- impossibilitat d'accedir a una feina formal

No és només una qüestió legal, sinó una realitat que cronifica la vulnerabilitat i deixa persones fora del sistema de drets.

Veu en primera persona

“Vaig arribar de Colòmbia sola amb els meus dos fills, i al cap d'uns mesos Càritas em va assessorar i orientar sobre el procés a seguir. Em van ajudar amb aliments i també amb suport econòmic puntual per pagar el lloguer de l'habitatge on vivíem.”

Liz, 40 anys, El Prat de Llobregat

Què hem après aquest any

1. Que la pobresa és cada cop més transversal
2. Que l'habitatge és una de les principals portes d'entrada a l'exclusió
3. Que la situació administrativa pot condemnar a viure sense drets
4. Que l'acollida transforma, perquè reconeix la persona i la vincula a una comunitat

I, sobretot, **que cal denunciar, incidir i transformar**, però també continuar sent-hi, amb fidelitat i esperança, al costat de cada persona. Perquè només quan els drets esdevenen reals, i les persones són reconegudes en tota la seva dignitat, es fa possible una societat més justa, més humana i més fraterna.

Habitatge i sensellarisme: quan el dret falla, la vida trontolla

Tenir una llar és molt més que tenir un sostre. És tenir un lloc des d'on sostenir la vida, cuidar-se, educar els fills i projectar un futur. Però avui, per a moltes persones, aquest dret bàsic s'ha convertit en una frontera difícil de travessar.

A Catalunya, tal com alerta l'informe FOESSA, l'habitatge és un dels principals factors d'exclusió social. L'augment sostingut dels preus, la manca d'habitatge assequible i la fragilitat dels ingressos estan deixant cada vegada més persones fora del sistema. Quan falla l'habitatge, tot es veu afectat: la salut, la feina, l'educació i les relacions.

A la nostra diòcesi, **el 40% de les persones que hem atès no disposen de llar o viuen en habitatges inadequats o insegurs.**

Parlem de situacions molt diverses: des de persones que dormen al carrer fins a famílies que viuen en habitacions rellogades, en pisos sobreocupats o amb la incertesa constant de no poder mantenir el seu habitatge.

Una de les expressions més visibles d'aquesta precarietat és el relloguer, que **afecta el 15% de les persones ateses.** Sovint es tracta de situacions invisibilitzades que impliquen manca d'intimitat, inestabilitat i condicions de vida poc adequades.

Sostenir processos, obrir camins

Davant aquesta realitat, Càritas acompanya les persones perquè puguin recuperar estabilitat, autonomia i dignitat.

Recursos d'habitatge

37 pisos socials que donen llar a 52 famílies

pisos compartits (4 destinats a dones soles amb menors a càrrec) que beneficien un total de 83 persones

234 persones acompanyades

Recursos per a persones en situació de sensellarisme

Centre de dia Espai Abraham (Vilafranca del Penedès): **30 places**, de les quals 4 estan ocupades per dones i 26 per homes

273 persones ateses en pernoctacions i serveis bàsics

Aquests recursos no són només allotjaments. Són espais d'acollida i de reconstrucció, on es generen vincles i es recupera la confiança.

Perquè una llar no és només un espai físic: és seguretat, estabilitat i oportunitats.

Veu en primera persona

“Treballo sempre que puc perquè necessito arreglar la meva situació per obtenir el permís i poder trobar una feina. També estic matriculat a un curs de català.”

Imad, 41 anys, Vilanova i la Geltrú

Una esperança que neix en l'acompanyament

Aquest testimoni ens recorda que, fins i tot en situacions de gran fragilitat, la dignitat de la persona es manté i es reforça quan troba espais d'acollida i relació.

Què hem après aquest any

L'experiència d'aquest any ens deixa alguns aprenentatges clars:

1. L'habitatge és un factor clau d'exclusió

No és només una conseqüència, sinó una causa estructural que condiciona la resta de dimensions de la vida.

2. La precarietat residencial adopta formes diverses

El sensellarisme no es limita a viure al carrer. Cada vegada són més freqüents les situacions invisibles d'inseguretat i inestabilitat residencial.

2. L'acompanyament és necessari, però no suficient

Els processos personals generen canvis reals, però sense transformacions estructurals, moltes situacions es cronifiquen o es repeteixen.

Una crida a la responsabilitat compartida

Des de la mirada cristiana, cada persona és portadora d'una dignitat que no depèn de la seva situació. Això ens interpel·la com a comunitat a no mirar cap a una altra banda i a comprometre'ns en la construcció d'una societat més justa.

Tenir futur

Infància, joves, formació i inserció laboral

El futur es construeix avui, en les oportunitats que oferim als infants, als joves i a les persones que busquen una feina digna. En un context de precarietat estructural, la pobresa es transmet i es cronifica, especialment en la infància, condicionant el present i limitant el futur de milers de persones.

Créixer en una llar vulnerable redueix oportunitats i perpetua l'exclusió. A Catalunya, aquesta realitat afecta especialment les famílies amb infants, i cada vegada més persones, tot i treballar, no aconsegueixen sortir de la pobresa.

Davant d'això, a Càritas Sant Feliu de Llobregat treballem per trencar aquest cercle generant oportunitats reals a través de l'educació i el treball.

Acompanyar des de la infància

Darrere moltes de les llars que acompanyem hi ha infants i adolescents amb talent, potencial i ganes de créixer, però també amb dificultats que no depenen d'ells.

Per això impulesem espais socioeducatius que van molt més enllà del reforç escolar: són espais de vincle, seguretat i confiança.

Aquests espais no només milloren el rendiment acadèmic. Són una porta d'entrada a l'autoestima, a les habilitats socials i a la

16 projectes socioeducatius repartits pel territori

204 infants menors de 12 anys atesos

161 adolescents atesos

possibilitat real de construir un futur diferent.

Com explica l'Ihram, del reforç d'ESO de Vilafranca del Penedès: *"Gràcies al reforç trec millors notes a l'institut, aprenc moltes coses i m'ajuden molt. A més, si estem tristos o tenim un mal dia, també en podem parlar, i això em fa sentir més tranquil·la."*

Formar i acompanyar

Tenir futur també vol dir poder accedir a un treball digne. I avui això no està garantit.

Ens trobem amb persones amb formació que no poden homologar els seus estudis, amb persones en situació administrativa irregular que no poden accedir al mercat laboral, i amb un sistema que no protegeix prou.

Per això desenvolupem itineraris personalitzats que combinen orientació, formació i acompanyament:

405 persones han iniciat itineraris d'inserció

237 persones han fet formació

75 persones han trobat feina

“ Trobar feina no sempre és suficient. La precarietat laboral continua sent una de les principals causes d'exclusió. Treballar ja no garanteix viure amb dignitat. ”

Veus en primera persona

“El curs de formació m’ha aportat coneixements tècnics i em sento més preparada i amb més opcions per buscar feina quan tingui el permís laboral. Els tècnics de Càritas m’han brindat una mà amiga, suport i escolta, una guia i acompanyament. Em sento més preparada i més empoderada: ara sé que puc i ho aconseguiré.”

Maritza Espinal, 48 anys, participant del programa d'inserció laboral

Aquest testimoni resumeix el que fem: no només oferim recursos, oferim camins.

Què hem après aquest any

Aquest any ens deixa aprenentatges clars, i no tots són còmodes: la pobresa es cronifica quan no intervenim a temps en la infància; el sistema laboral no protegeix prou les persones més vulnerables; la irregularitat administrativa bloqueja processos vitals, i l'acompanyament personalitzat continua sent clau.

Però també hem confirmat una evidència que dona sentit a tot: quan una persona rep oportunitats reals, respon. I quan una comunitat acompanya, transforma.

Davant de l'individualisme, triem comunitat.

Tenir comunitat

Quan els vincles sostenen la vida

Després de parlar de drets, llar i futur, hi ha una realitat que travessa tots aquests eixos: la comunitat.

La pobresa no és només material, sinó també relacional. Té a veure amb la soledat, la manca de xarxa i la sensació de no comptar per a ningú. En una societat marcada per l'individualisme, moltes persones viuen processos d'exclusió en silenci.

Davant d'aquesta realitat, la comunitat no és un complement: és resposta.

A Càritas, la comunitat pren forma a través de les parròquies, del voluntariat i dels espais compartits que generen vincles, confiança i pertinença. Quan la comunitat s'activa, les persones deixen d'estar soles i poden afrontar les dificultats amb més força.

Dades clau del voluntariat i la vida comunitària

878 persones voluntàries

34 noves incorporacions

11 accions formatives realitzades

67 persones en cursos bàsics de voluntariat

40 voluntàries i voluntaris en formació permanent

El 2025 ha culminat el procés participatiu per definir una estratègia compartida de voluntariat, impulsat per un equip motor de 9 persones voluntàries. Aquest procés ha reforçat la consciència de Càritas com a projecte compartit.

Comunitat arrelada al territori

Les parròquies són espais d'acollida i de proximitat. És allà on la vulnerabilitat es fa visible i on neixen respostes concretes.

Aquesta presència sostinguda permet anar més enllà de l'ajuda puntual. Genera vincles que humanitzen, trenquen l'aïllament i obren camins. Quan hi ha relació, hi ha possibilitat de canvi.

La força de Càritas és aquesta xarxa discreta però constant, capaç de sostenir la vida en moments de fragilitat.

En aquesta mateixa línia, Càritas també ha estat present en els espais de diàleg, formació i trobada de la diòcesi, participant activament en iniciatives com la 1a Assemblea Laical, la presentació del document **Sant Feliu 2035** o el Jubileu de l'Esperança. Una presència que reforça el vincle amb la vida diocesana i la voluntat de caminar junts com a Església.

Voluntariat: una experiència que transforma

El voluntariat és un dels cors de Càritas. No és només una tasca: és una experiència de trobada i transformació.

Les persones voluntàries ofereixen temps i compromís, però també reben. En la relació amb l'altre, es deixen interpel·lar, trenquen prejudicis i descobren una nova mirada. Fer voluntariat és entrar en una dinàmica de reciprocitat: donar i deixar-se tocar.

El 2025, el voluntariat ha crescut un **4%**, consolidant una base activa. El **69,4% són dones**, fet que reflecteix el pes de les tasques de cura. És també una comunitat madura, amb forta presència de majors de 61 anys: una gran riquesa que planteja el repte d'incorporar noves generacions.

Veü en primera persona

“Fer voluntariat a Càritas és una experiència profundament humana. Acompanyo persones en moments difícils amb escolta i petits gestos que ho canvien tot. Aquesta vivència em transforma la mirada i em fa créixer en la fe i com a persona.”

Rafel, 65 anys, voluntari de Càritas Interparroquial de Sant Feliu de Llobregat

Què hem après aquest any

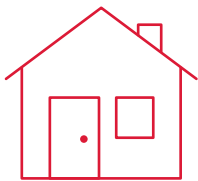
1. Hem confirmat que no hi ha transformació social sense comunitat. Sense vincles, els processos d'acompanyament queden limitats. El voluntariat necessita formació, espais de trobada i relleu generacional.
2. El treball en xarxa enforteix la resposta, i quan les persones participen, esdevenen protagonistes del seu procés. El repte no és només créixer, sinó cuidar la comunitat: proximitat, qualitat dels vincles i sentit compartit.
3. En un món que fragmenta i aïlla, fer comunitat és un acte transformador: escollir relació, posar la vida al centre i teixir esperança.
4. Perquè quan hi ha vincles, hi ha suport.

Quan hi ha comunitat, ningú queda enrere.

Dades clau diòcesi 2025

5.528

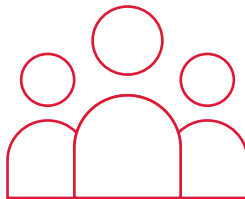
Llars ateses

El **30%** estan en situació administrativa indocumentada o irregular.

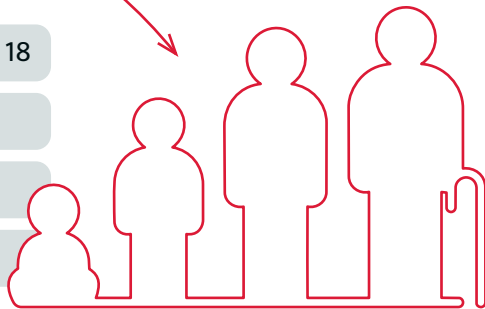
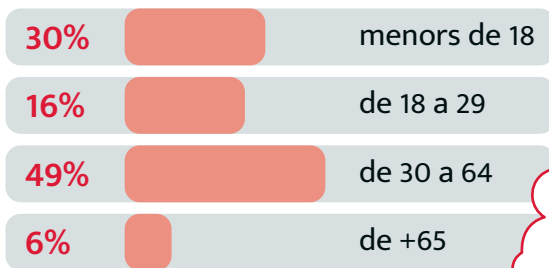
12.649

Persones beneficiades

El **43%** de les persones ateses són de nacionalitat espanyola.

Edats

Al **40%** de les llars ateses hi ha menors d'edat a càrrec.

Homes

45%

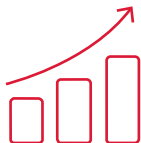

Dones

55%

El **40%** de les persones que hem atès no disposen de llar o viuen en habitatges inadequats o insegurs.

El **relloguer** afecta el **15%** de les persones ateses.

El **29%** de les persones ha estat la primera vegada que s'apropaven a **Càritas**.

“

**Tria estimar,
tria comunitat**

Anàlisi de la realitat

Allò que no depèn de les persones

Hi ha realitats que no depenen de l'esforç individual. Són estructures que condicionen la vida abans que les persones puguin triar.

Les dades d'aquest any ho tornen a evidenciar: la pobresa no és només una situació personal, sinó la conseqüència d'un sistema que no garanteix drets bàsics.

L'habitatge és avui una de les principals fractures socials. A la nostra diòcesi, **el 40% de les persones ateses no disposen de llar o viuen en habitatges inadequats o insegurs**. Aquesta realitat no és puntual, sinó estructural. L'accés a un habitatge digne no està garantit, i moltes famílies viuen en habitacions rellogades, en situacions d'inestabilitat o amb la por constant de perdre el sostre.

El relloguer, de fet, continua creixent com a única sortida possible: **afecta el 15% de les persones ateses**. Es tracta d'una solució precària que sovint comporta amuntegament, manca d'intimitat i fragilitat residencial. Quan l'habitatge falla, es posen en risc tots els altres drets: la salut, l'educació, l'estabilitat emocional i la dignitat.

També el treball ha deixat de ser una garantia. Cada vegada més persones, tot i tenir feina, no aconsegueixen sortir de la pobresa. La precarietat laboral, els salaris baixos i la inestabilitat cronifiquen situacions de vulnerabilitat. Treballar ja no protegeix, i això no és un fracàs individual, sinó una fallida del sistema.

Una altra barrera estructural és la situació administrativa. **El 30% de les persones ateses es troben en situació irregular**. Aquesta condició limita l'accés als drets més bàsics i genera un cercle d'exclusió difícil de trencar. No és només una qüestió legal: és una exclusió efectiva de ciutadania.

En paral·lel, creix la vulnerabilitat sobrevinguda. **El 29% de les persones ateses aquest any s'han apropiat per primera vegada a Càritas**.

Això indica un canvi de cicle: l'exclusió s'estén i afecta cada vegada més persones que abans vivien amb una certa estabilitat. La pobresa ja no és només crònica; és també fràgil i pot afectar gairebé qualsevol.

“
Totes aquestes dades
tenen una mateixa arrel:
un model social que
prioritza l'individualisme, la
competitivitat i el mercat per
sobre del bé comú.”

Tal com apunta la lectura creient de l'informe FOESSA, vivim en una societat que corre el risc d'oblidar la dignitat de cada persona i de desconnectar-se de la seva essència més profunda.

Però aquesta realitat no és inevitable. És conseqüència de decisions col·lectives. I, per tant, es pot transformar.

La pobresa no és inevitable: és conseqüència d'un model que es pot transformar

Des de Càritas, ho diem amb claredat: no n'hi ha prou amb respondre a les necessitats immediates. Cal anar a les causes, denunciar les injustícies i construir alternatives. Perquè la dignitat no pot dependre de les circumstàncies.

En aquest context, la campanya de Corpus ens planteja una elecció exigent: triar estimar, triar comunitat.

Davant d'un sistema que fragmenta i exclou, la comunitat esdevé espai de resistència i d'esperança. Un lloc on els vincles sostenen la vida i on ningú queda fora.

Estimar avui és comprometre's activament amb el bé comú i amb una societat més justa

Però no des de la ingenuïtat, sinó des de l'esperança. Una esperança que no és passiva ni decorativa, sinó força transformadora. Una esperança que neix quan les persones es troben, s'organitzen i decideixen no resagnar-se. Que empeny a canviar estructures injustes i a construir alternatives reals.

Perquè mentre hi hagi comunitat, hi ha camí. I és aquí on tot pot començar a canviar.

29% de les persones ateses aquest any s'han apropiat per primera vegada a Càritas

Projectes destacats

Com ja hem vist, l'accés a l'habitatge s'ha convertit en una de les principals causes d'exclusió social al nostre territori. Cada vegada més persones viuen situacions de precarietat residencial, inseguretat o directament sense llar.

Davant aquesta realitat, Càritas impulsa projectes que van més enllà de donar resposta a una necessitat urgent. Són espais que acullen, sostenen i generen oportunitats reals i a llarg termini, per reconstruir la vida des de la dignitat i la comunitat.

L'Espai Abraham a Vilafranca del Penedès i la Llar Sant Pau a el Prat de Llobregat en són dues expressions concretes.

ESPAI ABRAHAM

D'un alberg a un centre de dia

Aquest 2025, el Centre d'Acollida Abraham de Vilafranca del Penedès ha fet un pas important: s'ha transformat en l'Espai Abraham, un centre de dia pensat per donar una resposta més digna i eficaç a la realitat creixent del sensellarisme.

El canvi va més enllà del nom o del format. Suposa una nova manera d'entendre l'acompanyament. No quedar-se només en l'assistència puntual, sinó posar el focus en els processos personals i en la recuperació de vincles, autonomia i projecte de vida.

L'Espai Abraham ofereix serveis bàsics com dutxes, esmorzars, menjar per emportar o bugaderia, però sobretot ofereix temps, escolta i acompanyament. Un espai on les persones poden descansar, sentir-se acollides i començar a reconstruir confiança i autoestima. A partir d'aquí i dels vincles que es van generant, podem oferir un sostre i acompanyament més estable, que abasta fins a treballar per exemple les possibilitats de reinserció laboral o l'acompanyament psicològic.

Perquè darrere el sensellarisme hi ha sovint una suma de fragilitats: precarietat laboral, ruptures familiars, problemes de salut o dificultats d'accés a l'habitatge. Realitats que ens recorden que ningú no tria viure sense llar.

Tal com expressa una de les persones participants: *“Aquí trobo descans, un àpat calent i algú que m’ajuda a mirar endavant per sortir de la meva situació.”*

Aquesta mirada és l’essència del projecte. Posar la dignitat al centre significa reconèixer cada persona més enllà de la seva situació i generar espais i oportunitats vitals on pugui tornar a sentir que la seva vida importa.

L’Espai Abraham també posa de manifest la importància de la comunitat. Voluntariat, professionals, parròquies i persones compromeses sostenen un projecte que no vol només atendre una emergència, sinó construir esperança compartida.

LLAR SANT PAU

Quan una parròquia obre la porta

Aquest any, la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat ha cedit un habitatge a Càritas per destinar-lo a ús social i donar resposta a situacions d’emergència habitacional.

La Llar Sant Pau és molt més que un recurs residencial. És una experiència concreta de comunitat i corresponsabilitat, que mostra com les parròquies poden esdevenir espais d’acollida, hospitalitat i esperança enmig d’una realitat marcada per les dificultats d’accés a l’habitatge.

Per la mare i els dos fills que acull la llar, disposar d’una llar significa recuperar estabilitat, intimitat i tranquil·litat. Poder descansar sense por. Tornar a reprendre el camí del futur.

“Vivíem en condicions precàries i no arribava a final de mes. Accedir a aquesta llar ho ha canviat tot: ara tinc estabilitat, feina i els meus fills poden créixer tranquils.”

Liz, 40 anys, El Prat de Llobregat

Aquest projecte també ens recorda que compartir allò que tenim transforma realitats. Quan una comunitat posa els seus espais al servei de les persones més vulnerables, es generen oportunitats reals per començar de nou. Testimoni viu d’Evangeli fet vida!

Compromís que transforma

Fer visible, implicar, transformar

Fer visible la pobresa és el primer pas per transformar-la. En una societat on sovint queda amagada o simplificada, la sensibilització i la comunicació esdevenen eines de justícia. No només expliquem el que fem: contribuïm a generar consciència i a activar compromisos.

Comunicació i sensibilització que connecten

Durant el 2025, hem reforçat la nostra tasca combinant la presència digital amb accions al territori: xerrades, actes i espais de diàleg dins la vida diocesana i social.

S'han impulsat **52 accions de sensibilització** organitzades per 17 Càritas parroquials i Càritas Diocesana:

- 17** xerrades a escoles i instituts
- 12** actes solidaris (tallers, concerts, dinars i sopars solidaris, recollides d'aliments i joguines)
- 3** presentacions del documental 13 Veus. Una realitat: *el sensellarisme*
- 14** fires de caràcter local
- 1** jornada de portes obertes
- 5** entrevistes a ràdios locals

A més, Càritas Diocesana ha tingut **22 aparicions en mitjans de comunicació**.

Entre les iniciatives impulsades aquest any, destaca la presentació del documental **13 Veus. Una realitat: el sensellarisme**, el maig de 2025 a Vilafranca del Penedès. Impulsat per joves voluntaris de Càritas Catalunya, dona veu a persones que han viscut diferents formes de sensellarisme i ajuda a fer visible una realitat sovint ignorada.

En paral·lel, les xarxes socials s'han consolidat com un canal rellevant, amb més de **120.000 visualitzacions**. A Facebook (més de **70.000**) i Instagram (més de **49.000**), destaca l'interès per continguts amb testimonis i experiències reals.

Presència digital que genera vincle

El web de Càritas Diocesana de Sant Feliu s'ha consolidat com un espai clau d'informació i connexió.

El 2025 ha registrat:

11.400 sessions

10.000 usuaris nous

37.000 visualitzacions de pàgina

Aquestes dades reflecteixen una comunitat que busca comprendre i acostar-se a la realitat social, amb una identificació creixent amb la nostra acció.

Una base social que sosté l'esperança

Càritas és possible gràcies a una xarxa de persones compromeses:

682 persones sòcies

578 persones donants

Amb el seu suport garantim la continuïtat dels projectes i donem resposta a situacions cada cop més complexes. Cada aportació construeix comunitat i ens recorda que la transformació és compartida.

Aliances que multipliquen

A través del programa **Entitats amb cor**, impulsem la implicació del món empresarial.

40 empreses i entitats col·laboradores

Aquestes aliances es concreten en aportacions econòmiques, donació de productes i oportunitats d'inserció laboral. Quan una empresa s'implica, assumeix un paper actiu en la construcció d'una societat més justa.

Què hem après aquest any

1. Hem confirmat que la comunicació transforma quan connecta amb la realitat i amb les persones.
2. No n'hi ha prou amb informar: cal generar consciència i posar llum a realitats sovint invisibilitzades.

Allò que es fa visible pot començar a transformar-se.

RECURSOS APLICATS Euros

Atenció social	3.687.442
Programa Proinfància Fundació bancària "la Caixa"	373.946

Recursos aplicats en atenció social 4.061.388

Comunicació i sensibilització	20.760
Administració i gestió	350.591

TOTAL RECURSOS APLICATS 4.432.739

Distribució de la inversió

15%
Infància

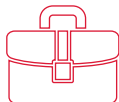
20%
Acollida i
acompanyament

37%
Necessitats
bàsiques

19%
Sense llar i
habitatge social

8%
Formació i
inserció laboral

1%
Voluntariat

Recursos obtinguts

Resum de les dades econòmiques de **Caritas Diocesana i les 29 Càritas parroquials / interparroquials***

FONTS PRIVADES

Socis i donants

1.233.258 €

Fundacions

86.760 €

Col·lectes de Nadal,
Corpus i altres

110.518 €

Herències i llegats

748.796 €

Prestació de serveis
i altres

43.843 €

Entitats amb cor

558.366 €

Aportacions individuals

39.343 €

Programa Proinfancia
Fundació "La Caixa"

373.946 €

TOTAL FONTS PRIVADES (68% del total) 3.194.830 €

FONTS PÚBLIQUES

Generalitat de Catalunya
(IRPF, COSPE, altres)

597.320 €

Ajuntaments, Diputació,
consells comarcals i ministeris

826.625 €

Fons social Europeu

56.693 €

TOTAL FONTS PÚBLIQUES (32% del total) 1.480.638 €

TOTAL RECURSOS GESTIONATS 4.675.468 €

* Sobre consolidació de la comptabilitat de Càritas diocesana i les Càritas parroquials, feta abans de tancar l'auditoria.

Treball digne que obre camins

Hi ha persones que només necessiten una oportunitat real per poder tornar a començar. A Brins d'Oportunitats, aquesta oportunitat pren forma de feina, d'acompanyament i de confiança.

Com a empresa d'inserció vinculada a Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, Brins treballa per fer possible allò que sovint el sistema no garanteix: l'accés a un treball digne per a persones en situació o risc d'exclusió social.

En un context marcat per la precarietat laboral —on treballar ja no sempre protegeix de la pobresa—, Brins esdevé una eina concreta de transformació. No només genera ocupació, sinó que construeix processos d'inserció que posen la persona al centre i li permeten recuperar autonomia i dignitat.

Aquest 2025, **37 persones han estat contractades** en itineraris d'inserció. D'aquestes, **9 han pogut accedir al mercat laboral ordinari**, un pas clau cap a una vida autònoma. Aquestes xifres evidencien que els processos que engeguem funcionen, donen oportunitats reals i acaben sent històries de superació.

Brins és també una empresa arrelada al territori, que ofereix serveis diversos —neteja, atenció domiciliària, jardineria o transports— i que, a través del projecte **Mas Marquet**, connecta inserció laboral, sostenibilitat i producció de proximitat. Perquè treballar no hauria de ser un privilegi, sinó un dret. I perquè apostar pel treball digne és apostar per una societat més justa.

Oli i vi ecològics de la finca Mas Marquet Productes amb ànima.

Vi blanc, vi negre i oli (tot ecològic)
11 hectàrees, de vinya / 880 oliveres.

Inserció laboral:

- **4 persones contractades**
- **3 persones en inserció**

Valor social:

Formació en treball agrícola, arrelament al territori, treball en un sector potent a Catalunya com és el de la vinya i l'oli. Formem joves per a la continuïtat de treball al camp.

Botiga online

RECURSOS OBTINGUTS	973.403,00 €
Fonts privades	574.080,00 €
Vendes i prestació de serveis	572.415,00 €
Altres fonts	1.665,00 €
Fonts públiques	399.323,00 €
Subvencions d'àmbit estatal	74.999,00 €
Subvencions d'àmbit autonòmic	324.324,00 €
RECURSOS APLICATS	970.812,00 €
Recursos aplicats en l'activitat	642.912,00 €
Compres de béns per a l'activitat	8.420,00 €
Sous i salaris del personal d'inserció	313.088,00 €
Sous i salaris del personal d'activitat social	321.404,00 €
Gestió i administració	327.900,00 €
Serveis exteriors (sense 627)	135.238,00 €
Sous i salaris del personal de gestió i administració	172.697,00 €
Amortització de l'inmobilitzat dels serveis generals	19.965,00 €
RESULTAT DE L'EXERCICI	2.591,00 €

Gràcies

Darrere de cada acollida, de cada oportunitat i de cada procés d'acompanyament, hi ha persones que fan possible l'esperança: voluntaris, professionals, parròquies, empreses, entitats i donants compromesos amb la dignitat humana.

Gràcies per fer possible una Càritas propera, arrelada al territori i compromesa amb les persones més vulnerables.

Perquè transformar la realitat només és possible quan ho fem junts!

Ajuntament de
Capellades

Ajuntament de
Sant Quintí de Mediona

AJUNTAMENT
DE TORRELAUIT

Ajuntament de
La Granada

AJUNTAMENT DEL
PLA DEL PENEDES

AJUNTAMENT DE
SANT JOAN DESPI

Ajuntament
del **Prat de Llobregat**

AJUNTAMENT
SANT BOI
DE LLOBREGAT

Ajuntament de
Sant Feliu
de Llobregat

AJUNTAMENT
DE **MEDIONA**

Ajuntament de
Sant Just Desvern

AJUNTAMENT
Sant **Vicenç dels Horts**

Ajuntament
Sant **Pere de Ribes**

Ajuntament de **Sitges**

Ajuntament de
Sant Sadurní

AJUNTAMENT
DELS HOSTALET
DE **PIEROLA**

Ajuntament
de **Castelldefels**

AJUNTAMENT DE
VILADECANS

AJUNTAMENT DE **PUIGDÀLBER**

Fundació "la Caixa"

CaixaProinfancia

Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat
és membre del patronat de la Fundació CECAS

<https://cecasfundacio.cat/>

Què pots fer tu

Fer visible, implicar, transformar

Tothom pot fer alguna cosa. No cal tenir-ho tot resolt. No cal tenir molt temps ni grans recursos. Només cal decidir no passar de llarg.

- Pots col·laborar fent un donatiu o fent-te soci/a.
- Pots oferir temps i talent a través del voluntariat.
- Pots ajudar-nos a fer visibles situacions d'injustícia que sovint queden amagades.

- Pots obrir espais de comunitat a la teva paròquia, escola, empresa o entorn proper.
- Pots col·laborar comprant productes de Mas Marquet, un projecte que genera oportunitats laborals i inclusió social.
- Pots escoltar, acollir i posar nom a persones que massa sovint es converteixen en xifres.

Cada gest compta

Perquè transformar la realitat no depèn només de les institucions. Depèn també de la manera com ens relacionem, com cuidem i com decidim viure.

Transferència

ES65 2100 5000 5802 0004 2738

 bizum CODI 00526

A Càritas continuarem treballant perquè ningú quedi enrere. I et convidem a formar part d'aquest nosaltres que acompanya, sosté i transforma.

www.caritasantfeliu.cat

tel. 93 652 57 70

TRIA ESTIMAR. TRIA COMUNITAT.

No sempre podem canviar el món.
Però sí que podem triar com hi volem viure.

Fes un donatiu

www.caritassantfeliu.cat

BIZUM: 00526

ES65 2100 5000 58 0200042738

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat
C/ d'Armenteres, 35
08980 Sant Feliu de Llobregat
Tel. 93 652 57 70
info@caritassantfeliu.cat

ISO 9001
BUREAU VERITAS
Certification

